

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2012. évi június hó 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. évi április hó 15. napján kihirdetett 5.B.512/2009/7. számú **ítéletét helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2010. április 15. napján kelt 5.B.512/2009/7. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb, a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a Btk. 16.§-ára figyelemmel emberölés bűntettének a kísérletében, melyért 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, beszámítva az előzetes fogvatartásban töltött időt. A megyei bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt dolgok sorsáról, továbbá a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokon eljáró ügyész az ítélet ellen fellebbezést jelentett be, melynek indokolásában kifejtette, hogy a büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróságnak súlyosító körülményként kellett volna értékelnie a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, ezen belül a családon belüli erőszakos bűncselekmények növekvő számát, valamint azt a tényt, hogy a vádlott hozzátartozója sérelmére valósította meg a terhére rótt cselekményt. Tette ténylegesen közvetlen életveszélyes állapotot eredményezett, továbbá a terhére rótt bűncselekmény elkövetésekor közepes fokú ittas állapotban volt. Az enyhítő körülményként merült fel az eljárás során a sértetti közrehatás, valamint a sértett megbocsátása, továbbá a vádlott büntetlen előélete, illetőleg a bűnösségre is kiterjedő részbeni beismerő vallomása. Az ügyészi fellebbezés rámutatott arra, hogy a súlyosító körülmények nyomatóka nagyobb, nem volt feltárható olyan különös méltánylást érdemlő körülmény, amely a Btk. 87.§ (2) bekezdés b/ pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazására alapot adhatott volna, emiatt a kiszabott fő- és mellékbüntetések jelentős mértékű emelését indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség a BF.202/2010/1-I.számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, annak érvelését azonban annyiban módosította, hogy mellőzte a különös méltánylást érdemlő körülménnyel kapcsolatos fejtegetést, mivel ez az enyhítő szakasz

alkalmazásának a jelenlegi szabályozás értelmében nem feltétele. Álláspontja szerint az enyhítő körülmények nyomatéka együttesen nagyobb a súlyosítóknál, ennyiben egyetértett az elsőfokú bírósággal a fellebbviteli főügyészség. Véleménye szerint a Btk. 87.§ (2) bekezdés b/ pontjának az alkalmazására lehetőség volt, tévedett azonban a megyei bíróság, amikor ezt csaknem teljes mértékben kimerítette. Döntésének meghozatalakor kizárólag az egyéni megelőzést vette figyelembe, holott a büntetés másik céljának a generális prevenciónak is érvényre kell jutnia a büntetés mértékének megállapítása során. Mindezek alapján a megyei bíróság ítéletének akként történő megváltoztatását indítványozta, hogy vádlott büntetését olyan mértékben súlyosítsa a bíróság, hogy a börtönbüntetés mértéke a különös részi minimumot közelítse meg.

Az ítélet kihirdetését követően a vádlott és védő fellebbezést jelentettek be részben enyhítésért, részben a minősítés megváltoztatása végett emberölés büntetnének kísérlete helyett testi sértés büntetnének a megállapítása céljából.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásban előterjesztett fellebbezését fenntartotta. Ismételten rámutatott arra, hogy az első fokon eljáró bíróság csupán az egyéni megelőzésre fordított figyelmet a döntésének meghozatalakor, azonban a generál prevenció elvének is érvényesülnie kell. Mindezek alapján - véleménye szerint - hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása valósítja csak meg a büntetési célokat.

A védő a nyilvános ülésen továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, hogy a vádlott nem akarta a sértett halálát, cselekménye csupán életveszélyt okozó testi sértés büntetnének minősülhet, melyet a 15. irányelvben foglaltak is alátámasztanak. A vádlott nem húzta le a paplant a sértettől, a cselekmény elkövetése után pedig kérte a rendőrség és a mentők értesítését is. A sértett időközben megbocsátott a vádlottnak, három éve együtt élnek, dolgozik, büntetlen előéletű és nagyon megbánta a bűncselekmény elkövetését. Az adott cselekmény elszaporodottságával kapcsolatban rámutatott arra, hogy erre vonatkozóan semmilyen számszaki adat nem áll rendelkezésre. Mindezek alapján elsődlegesen a minősítés megváltoztatását, illetve ennek megfelelően enyhébb büntetés kiszabását, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

T1 sértett előadta, hogy a cselekményt ő okozta, az ő magatartása volt a kiváltó ok. Jelenleg nagyon boldog házasságban élnek.

A vádlott csatlakozott a védője által előadottakhoz. Kifejtette, hogy a sértettel továbbra is jó a viszonyuk, szeretnének együtt maradni. Élelmiszer eladó és pénztárosi tanfolyamot is elvégzett a szabadulását követően és másfél éve dolgozik.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket alaptalannak találta.

Az ítélőtábla a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság olyan eljárási szabályt nem sértett, amely döntésének a felülbírálatát akadályozta volna.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok felsorolása és értékelése során a jogszabályban előírt kötelezettségének teljes mértékben eleget tett. Értékelte a vádlott vallomását, melyet összevetett a helyszínen lévő tanúk vallomásával, továbbá a szemle adataival, az egyéb okirati bizonyítékokkal. A sértett sérülései vonatkozásában elemezte a szakértői véleményeket. Számot adott arról, hogy a tanúvallomások közül miért **sértett élettársa** vallomását fogadta el a tekintetben, hogy a vádlott mielőtt a lakásba bejutott, a sértettet megöléssel fenyegette, továbbá a vonatkozásban is, hogy be volt, vagy nem volt betakarva a sértett.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat a bíróság tehát mérlegelte és ésszerű magyarázatot adott arra, hogy miért az ítéletében megállapított tényállást fogadta el.

A bíróság által megállapított tényállás csupán a vádlott személyi körülményei tekintetében szorul kiegészítésre a tekintetben, hogy vádlott az U. I. s.r.o.-nál betanított munkakörben dolgozik.

Az így kiegészített tényállás teljes mértékben megalapozott, mely a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte és melyből az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

A bűncselekmény minősítése törvényes, melyhez fűzött jogi indokolás is szakszerű.

A minősítés vonatkozásában a megyei bíróságnak elsősorban a tárgyi oldal elemeiből kellett kiindulnia, hiszen a vádlott önhibából eredő ittas, közepes fokú alkoholos befolyásoltság hatása alatt állt. A vádlott egy 14,5 cm pengehosszúságú késsel erős indulati állapotban több szúrást is leadott a paplannal betakart sértettre. Mindebből helytállóan következtetett arra a megyei bíróság, hogy itt élet elleni bűncselekmény megállapítására kerülhet sor, fel sem merülhetett az, hogy a vádlott szándéka csupán testi sértés okozására irányult volna. A bíróság helytállóan utalt arra is, hogy a vádlott tettét eshetőleg szándékkal követte el, melyet egyrészt az támaszt alá, hogy a szúrások nem célzottak voltak, másrészt a vádlott nem húzta le a takarót az alvó sértettéről. Ezen tényállási elemek hiányában a vádlott egyenes szándékát kellett volna megállapítania az elsőfokú bíróságnak.

A büntetés kiszabás körében a fellebbviteli főügyészség arra helytállóan utalt, hogy az első fokon eljáró bíróság csaknem teljes mértékben kimerítette az enyhítő szakasz kínálta lehetőséget, de a feltárt és értékelendő összes körülményt vizsgálva, ezt a másodfokú bíróság nem találta törvénysértőnek. E körben kétségtelenül figyelemmel kell lenni a tárgyi oldalon felhívott tényezőkön túl a sértett és terhelt közötti, az ilyen büntető ügyekben nem általánosan jellemző sajátos viszonyra, hisz házastársakról van szó, és az eset után kötöttek házasságot. A vádlott kezdettől feltárt olyan körülményeket, amelyek az ő felelősségét mutatják, a jövőjét jelenleg is a vádlottal tudja elképzelni. Mindez együttesen valóban ritkán tapasztalható megbocsátásként értékelendő.

Az is kétségtelen, hogy az eltelt időben semmi olyan adat nem áll rendelkezésünkre, ami cáfolná a vádlott életvezetésében beállt kedvező változások tényét.

Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalától is jelentős időmúlás következett be, amit az esetleges súlyosítás kérdéskörében ugyancsak figyelembe vett a Győri Ítélet tábla, amikor arra a döntésre jutott, hogy az első fokú bíróság által az ítélet

meghozatalakor alkalmazott büntetés mértéke a másodfokú határozat meghozatalakor már megfelelően szolgálja a törvényben előírt büntetési célokat.

Mindezek alapján az ítélőtábla nem látott lehetőséget a büntetés súlyosítására, a büntetés további enyhítése pedig törvénysértő lett volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

A fentiek alapján az ítélőtábla a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság sérelmezett 5.B.512/2009/7. számú ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2012. június 12. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

A fenti végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. április 15. napján kelt 5.B.512/2009/7. számú ítélete 2012. június 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. június 12. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: